

naar Udbyttet oversteg 5 pCt., hvorimod Regjeringens Forslag gaaer ud paa, allerede at sikkre Staten Refusion for dens Tilskud, naar Udbyttet overstiger 4 pCt. Da det nu vil være forsigtigere at antage, at Overskuddet kommer til at ligge imellem 4 og 5 pCt., end at antage, at det vil være over 5 pCt., saa turde Regjeringens Forslag være en større Betryggelse for Statskassen.

§ 6 er den væsentlige Clausul optagen, at Staten efter 25 Aars Forløb skal kunne afløse Actierne til Paricours, være sig paa een-gang eller efterhaanden ved Lodtrækning. Det er en Bestemmelse, som er i Analogie med hvad der i andre Lande i den Henseende er bestemt, og som jeg heller ikke kan nægte er overmaade ønskelig for Staten at have, selv om man først efter en langt længere Arrække end de 25 Aar maatte finde sig foranlediget til at gjøre Brug af den. Det synes ogsaa med Billighed at kunne fordres fra Statens Side, at den, naar den træder til med sin Credit og hjælper Selskabet til at faa en Bane fortsat, som ellers ikke vilde kunne naae sin Fuldbendelse, da paa den anden Side, betinger sig tilfodst at kunne blive Herre over en Bane, der er af den overordentlige Betydning for hele Statens Fremtid, som denne Bane upaatvivelig vil vise sig at være. — En mindre væsentlig Bestemmelse er optagen i § 7, ogsaa overeensstemmende med hvad der i andre Lande er anseet for rigtigt, nemlig den, at hvis den overtagne Garantie i 3 Aar efter hinanden har fordret et Tilskud af 1 pCt. eller derover, saa skal Regjeringen kunne overtage Jernbanens Bestyrelse, hvorimod Selskabet, naar Banen atter i 3 paa hinanden følgende Aar har givet et større aarligt Netto-Udbytte end den garanterede Rente, da skal være berettiget til igjen at fordre sig Bestyrelsen overdraget.

§ Slutningen af § 8 vil det Forslag findes optaget, at Regjeringen skal være bemyndiget til at tage Bestemmelse om de Betingelser, under hvilke Statens egne Jorder og

Grunde maatte kunne overlades Selskabet, og det er derhos gjentaget, hvad der allerede i den kongelige Kundgjørelse af 15de Marts 1845 er tilsagt, at nemlig Staten for disse enkelte Grundstykker, hvis Afstaaelse overhovedet er tvivlsom — det er slet ikke sagt, at Jernbanen vil komme til at gjøre Brug af dette Tilfagn —, ingen Betaling vil tage; det er fundet passende at gjentage dette Tilfagn og at overlade, ad administrativt Veie at fastsætte de Betingelser, der forøvrigt maatte være at give for denne Overdragelse.

En af de væsentligste Paragrapher i hele Udkastet er den sidste, § 9, som gaaer ud paa at bemyndige en overordentlig Generalforsamling til at tage Beslutning om hele Selskabets Mellemværende med Staten efter dette Lovforslag, hvis det maatte blive til Lov. Det er nødvendigt, at man i den Henseende ad Lovgivningsveien maa supplere de bestaaende Statuter. De for det sjællandske Jernbaneselskab bestaaende Statuter fordre, nemlig, at naar der er Spørgsmaal om at tage Beslutning om Jernbaneselskabets Opløsning, skal mindst den halve Deel af samtlige Actier være repræsenterede. Nu kan det ansees for saare vanskeligt, om ikke umuligt, at bringe den halve Deel af Actionairerne tilstede, og skeer det ikke, vilde altsaa, ifølge Statuterne, ingen Beslutning kunne tages, og den hele Sag af den Grund komme til at blive stillet i Bero, idet det nemlig maa antages, at adskillige af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, navnlig Regjeringens Ret til efter 25 Aars Forløb at afløse Selskabet, rettest maa betragtes som staaende lige med en Opløsning. Der er imidlertid Bestemmelser i disse Statuter — der ville findes hostrykte Lovforslaget —, hvori der kan søges tilstrækkelig analogisk Opfordring for Regjeringen til ad Lovgivningens Veie at søge at supplere Selskabets manglende Myndighed i den Henseende, og man har troet, at dette bedst skete paa den Maade, som i § 9 er indeholdt.